

A BIZOTTSÁG 1447/2004/EK RENDELETE**(2004. augusztus 13.)****a tenyésztett lazacok behozatalával szembeni ideiglenes védintézkedések bevezetéséről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a behozatalra vonatkozó közös szabályokról, valamint az 518/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1994. december 22-i 3285/94/EK⁽¹⁾ tanácsi rendeletre, annak a 2474/2000/EK⁽²⁾ tanácsi rendelet által történt utolsó módosítására és különösen annak 6. és 8. cikkére,

tekintettel az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról, valamint az 1765/82/EGK, 1766/82/EGK és 3420/83/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1994. március 7-i 519/94/EK tanácsi rendeletre⁽³⁾, annak a 427/2003/EK⁽⁴⁾ tanácsi rendelet által történt utolsó módosítására és különösen annak 5. és 6. cikkére,

a 3285/94/EK és az 519/94/EK rendelet 4. cikke alapján létrehozott tanácsadó bizottsággal folytatott konzultáció után,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) 2004. február 6-án Írország és az Egyesült Királyság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a tenyésztett atlanti-óceáni lazac behozatalának tendenciái védintézkedések bevezetését teszik szükségessé a 3285/94/EK és az 519/94/EK rendelet alapján; a 3285/94/EK rendelet 10. cikkében és az 519/94/EK rendelet 8. cikkében előírt bizonyítékokat tartalmazó információt nyújtottak be; felkérték a Bizottságot, hogy tegyen védintézkedéseket ezeknek a jogszabályoknak az alapján.
- (2) Írország és az Egyesült Királyság bizonyítékot adott át arról, hogy a tenyésztett atlanti-óceáni lazac behozatala az Európai Közösségbe mind abszolút értékben, mind pedig a közösségi termeléshez és fogyasztáshoz képest gyorsan nő.
- (3) Feltételezték, hogy a tenyésztett atlanti-óceáni lazac behozatali mennyiségének növekedése több más következmény mellett kedvezőtlen hatást gyakorolt a hasonló vagy közvetlen versenytárs termékek áraira a Közösségben és a közösségi termelők piaci részesedésére, így kárt okozva a közösségi termelőknek.
- (4) Írország és az Egyesült Királyság továbbá arról tájékoztatott, hogy a közösségi termelők által nyújtott tájékoztatás alapján az Európai Közösség által bármilyen késlekedés a védintézkedések elfogadása során nehezen helyrehozható kárt okozna, ezért tehát az intézkedések elfogadása sürgős.
- (5) A Bizottság minden tagállamot tájékoztatott a helyzetről és tekintettel a kérdéses közösségi termékre, konzultált velük a behozatal feltételeiről, a behozatal tendenciáiról, a súlyos kárra vonatkozó bizonyítékról, valamint a gazdasági és kereskedelmi helyzet különböző szempontjairól.

⁽¹⁾ HL L 349., 1994.12.31., 53. o.

⁽²⁾ HL L 286., 2000.11.11., 1. o.

⁽³⁾ HL L 67., 1994.3.10., 89. o.

⁽⁴⁾ HL L 65., 2003.3.8., 1. o.

- (6) 2004. március 6-án a Bizottság vizsgálatot kezdeményezett a filézett vagy filézetlen, friss, hűtött vagy fagyasztott tenyésztett lazacként (a továbbiakban „vizsgált termék”) ⁽¹⁾ meghatározott importált termékhez hasonló vagy közvetlen versenytárs termékek közösségi termelőit fenyegető súlyos kárral kapcsolatban, amint azt az alábbiakban megmagyarázzuk.
- (7) A Bizottság hivatalosan tájékoztatta a vizsgálatról az exportőr termelőket, az importőröket, valamint az őket képviselő szervezeteket, az exportőr országok képviselőit, továbbá a közösségi termelőket. A Bizottság kérdőívet küldött mindezeknek, a közösségi lazactenyésztőket képviselő szervezeteknek, és azoknak a feleknek, akik az eljárás megindításáról szóló értesítésben megadott határidőn belül megkeresték a Bizottságot. A Bizottság ezenkívül az 519/94/EK tanácsi rendelet 5. cikke és a 3285/94/EK tanácsi rendelet 6. cikke alapján a közvetlenül érintett feleknek lehetőséget adott arra, hogy írásban kifejtsek álláspontjukat és meghallgatást kérjenek.
- (8) Egyes kormányok, egyes exportőr termelők és az őket képviselő szervezetek, a közösségi termelők, a beszállítók, feldolgozók és importőrök, valamint az őket képviselő szervezetek írásos megjegyzéseket tettek. A felek által megtett szóbeli és írásbeli megjegyzéseket a Bizottság megfontolta és figyelembe vette az ideiglenes ténymegállapításnál. A Bizottság az ideiglenes ténymegállapításhoz szükségesnek ítélt minden információt felkutatott és ellenőrzött. Nyolc közösségi termelő létesítményeiben ellenőrző látogatásra is sor került.
- (9) Valamennyi fél tájékoztatást kapott azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a javasolt ideiglenes intézkedések formájában ideiglenes védintézkedéseket szándékoztak bevezetni. A felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek, amelyeket megvizsgáltak, valamint – amennyiben szükségesnek tartották – figyelembe vettek az előzetes megállapításokban.

2. AZ EGYÜTTMŰKÖDŐ FELEK FELSOROLÁSA

Termelők

Ardvar Salmon Ltd, Inverness, Skócia, Egyesült Királyság.

Atlantic West, Western Isles HS7 5LZ, Skócia, Egyesült Királyság.

Hennover Salmon, West George Street, Skócia, Egyesült Királyság.

Pan Fish Scotland Ltd, Argyll, Skócia, Egyesült Királyság.

Loch Duart Ltd, Scourie By Lairg Sutherland, Skócia, Egyesült Királyság.

Marine Harvest (Skócia), Craigcrook Road, Skócia, Egyesült Királyság.

Orkney Salmon Ltd, Bellshill, Skócia, Egyesült Királyság.

Stolt Sea Farm Ltd, Western Isles, Skócia, Egyesült Királyság.

West Minch Salmon Ltd, Western Isles, Skócia, Egyesült Királyság.

Western Isles Seafood Co Ltd, Western Isles, Skócia, Egyesült Királyság.

Sidinish Salmon Ltd, Western Isles, Skócia, Egyesült Királyság.

Creevin Salmon, Mountcharles, Írország

Marine Harvest Ireland, County Donegal, Írország

⁽¹⁾ HL C 58., 2004.3.6., 7. o.

Importőrök vagy feldolgozók

Laschinger GmbH, Bischofsmais, Németország.

Syndicat National de l'Industrie du Saumon Fumé, Paris Cedex 14, Franciaország.

Vensy Espana SA, Malaga, Spanyolország.

SIF France, Boulogne sur Mer, Franciaország.

Moulin de la Marche, Chateaulin, Franciaország

Exportőrök

Aalesundfisk AS, Aalesund, Norvégia.

Marine Harvest Norway AS, Bergen, Norvégia.

Cultivos Yadrán SA, Renca, Chile.

Invertec Pesquera Mar de Chiloe SA, Providencia, Chile.

Marine Harvest Chile SA, Puerto Montt, Chile.

Pesca Chile SA, Piso 6, Chile.

Compania Pesquera Camanchaca SA, Puerto Montt, Chile.

Chilefood Sociedad Anonima, Montalva No 4.800, Chile.

Fjord Seafood Chile SA, Puerto Montt, Chile.

Pesquera Los Fiordos Ltda, Puerto Montt, Chile.

Salmones Pacific Star SA, Santiago, Chile.

Patagonia Salmon Farming SA, Puerto Montt, Chile.

Salmones Mainstream SA, Puerto Montt, Chile.

Yadrán Quellón SA, Santiago, Chile.

Salmones Friosur, Puerto Chabuco, Chile.

Aguas Claras, Puerto Montt, Chile.

Pesquera EICOSAL, Puerto Montt, Chile.

Cultivos Marinos Chiloe, Chiloe Island, Chile.

Patagonia Salmon farming, Puerto Montt, Chile.

Salmones Multiexport Ltda, Puerto Montt, Chile.

East Salmon P/F, Klaksvik, Feröer-szigetek.

Faroe Seafood Prime, Tórshavn, Feröer-szigetek.

P/F Bakkafrost, Glyvrrar, Feröer-szigetek.

Landshandilin P/F, Torshavn, Feröer-szigetek.

Viking Seafood P/F, Strendur, Feröer-szigetek.

SA Salmon Sp/f, Feröer-szigetek.

PRG Export Limited, Gota, Feröer-szigetek.

P/F Vestsalmon, Kollafjordur, Feröer-szigetek.

Samherji hf, Akureyri, Izland.

Norvég tengeri élelmiszer szövetség, Bergen, Norvégia.

Feröeri Haltenyésztő Szövetség, Tórshavn, Feröer-szigetek.

Beszállítók

Ewos, West Lothian, Egyesült Királyság.

Havsbrun Ltd, Fuglafjordur, Feröer-szigetek.

Landcatch Ltd, Argyll, Egyesült Királyság

3. VIZSGÁLT TERMÉK

- (10) A kérdéses termék, amellyel kapcsolatban a Bizottságot tájékoztatták, hogy behozatalának tendenciái védintézkedések bevezetését teszik szükségessé, a filézett vagy filézetlen, friss, hűtött vagy fagyasztott, tenyésztett atlanti-óceáni lazac.
- (11) A Bizottságnak az a véleménye, hogy a vizsgált termék a tenyésztett atlanti-óceáni lazacra való korlátozása túl szűken határozná meg a vizsgált terméket. A különböző lazacfajták fizikai jellemzőit (nagyság, forma, íz stb.), feldolgozási folyamatát és a tenyésztett lazac minden fajtájának a fogyasztó szempontjából való felcserélhetőségét alapul véve a Bizottság úgy véli, hogy az összes tenyésztett lazac ugyanaz a termék. Hasonlóképpen, bár a tenyésztett lazacot különféle feldolgozottsági fokon értékesítik (egészben és kibelevve, egészben, fej nélkül és kibelevve vagy kifilézve) ezek az egymástól eltérő készítmények ugyanazt a végfelhasználást szolgálják és egymással helyettesíthetők.
- (12) Néhány fél úgy érvelt, hogy a fagyasztott lazac más termék, mint a friss lazac, ezért nem szabad a vizsgált termék részének tekinteni. Az egyik fél érvelése szerint a feldolgozók ezt, míg a fogyasztók a friss lazacot részesítik előnyben. Egy másik fél azt állította, hogy a fagyasztott lazac nem megfelelő nyersanyag a lazacfüstöléshez. A Bizottság ezeket a véleményeket megalapozatlannak találta. A feldolgozók friss és fagyasztott tenyésztett lazacot is felhasználnak, a különbségek minimálisak. Továbbá mindkét készítmény ugyanazt a végfelhasználási célt szolgálja. Ezért ezt az érvet a Bizottság elutasította.
- (13) Ezért a tenyésztett (nem vadon élő) lazacot (akár friss, hűtött vagy fagyasztott) különböző készítményekben azonos termékként határozták meg. Jelenleg az ex 0302 12 00 KN, az ex 0303 11 00 KN, az ex 0303 19 00 KN, az ex 0303 22 00 KN, az ex 0304 10 13 KN és az ex 0304 20 13 KN-kódok alá sorolják be.

4. HASONLÓ VAGY KÖZVETLEN VERSENYTÁRS TERMÉKEK

- (14) A Bizottság előzetes vizsgálatot folytatott annak megállapítása érdekében, hogy a közösségi termelők által előállított termék (a továbbiakban „hasonló termék”) hasonló-e vagy közvetlen versenytársa-e a vizsgált terméknek.
- (15) Az előzetes ténymeghatározás során különösen a következő előzetes megállapításokat vették figyelembe.
- (16) a) az importált terméknek és a közösségi terméknek ugyanaz a nemzetközi vámbesorolási kódja a (6 számjegű) HS-kód szintjén. Továbbá ugyanazokkal vagy hasonló fizikai jellemzőkkel rendelkeznek, úgy mint íz, nagyság, forma, állag. A belföldi terméket gyakran kiváló minőségű terméként forgalmazzák és gyakorta kiemelt ára van a kiskereskedelemben. A „hasonlóság” azonban nem jelenti azt, hogy a termékek teljesen azonosak legyenek, a kisebb, minőségi eltérések nem elégségesek ahhoz, hogy az importált és a belföldi termék közötti hasonlóság átfogó ténymegállapításait megváltoztassa;

- b) az importált terméket és a közösségi terméket ugyanazon vagy hasonló értékesítési csatornákon keresztül árulták, az árinformáció a vásárlók rendelkezésére állt, a vizsgált termék és a közösségi termék főleg áraiban versenyzett egymással;
- c) az importált termék és a közösségi termék ugyanolyan vagy hasonló végfelhasználati célt szolgál, ezért alternatív vagy helyettesítő termékek és könnyedén felcserélhetők;
- d) az importált terméket és a közösségi terméket a fogyasztók egy bizonyos szükségletet vagy keresletet kielégítő alternatívaként érzékelik, ebből a szempontból az egyes exportőrök és importőrök által meghatározott különbségek csupán kisebb eltérések.
- (17) Ezért a Bizottságnak az az előzetes ténymegállapítása, hogy az importált termék és a közösségi termék „használati egységhez vagy közvetlen versenytársa egymásnak”.

5. BEHOZATAL

5.1. A behozatal növekedése

5.1.1. Bevezetés

- (18) A legutóbbi időszakra összpontosítva, amelyről adatok állnak rendelkezésre, a 2000–2003 közötti időszakokra vonatkozó adatok alapján előzetes vizsgálatra került sor azzal a céllal, hogy a Bizottság megállapítsa, a vizsgált terméket a közösségi termeléshez képest abszolút vagy relatív mértékben annyira megnőtt mennyiségben és/vagy olyan feltételekkel hozzák-e be a Közösségbe, hogy az súlyos kárt okoz vagy azzal fenyegeti a közösségi termelőket. Az egyik fél azt állította, hogy a behozatal növekedése annak tulajdonítható, hogy az importadatokba belevették a vadon élő lazac behozatalát is. Az Eurostat-adat nem különbözteti meg a vadon élő lazacot és a tenyésztett lazacot. A rendelkezésre álló információk (egyesült államokbeli és kanadai kiviteli statisztikai adatok) azonban azt mutatják, hogy a vadon élő lazacnak a Közösségbe történő behozatala csekély és mindenképpen csökkent a 2000–2003 közötti időszakban. Az egyik fél azt is állította, hogy a 2000. év nem megfelelő bázis, mivel abban az évben a lazac ára rendkívül magas volt. Ennek ellenére a vizsgálat a legutóbbi időszak legfontosabb fejleményeit helyezi a középpontba, a bázis megváltoztatása 1999-re vagy 2000-re pedig nem módosítaná a vizsgálat eredményét.
- (19) Az alábbi ideiglenes ténymegállapítás ennélfogva 2000–2003 közti adatokon alapul.

5.1.2. A behozatal mennyisége

	2000	2001	2002	2003
Behozatal	372 789	379 764	396 772	455 948
Éves növekedés, %		2 %	4 %	15 %
Közösségi össztermelés	146 664	161 854	168 374	180 593
Behozatal/Termelés	254 %	235 %	236 %	252 %

Forrás: A behozatali adatokat az Eurostat biztosította. A közösségi termelést az Írországra és az Egyesült Királyságra vonatkozó kormányzati és a Franciaországra és Lettországra vonatkozó ágazati adatok alapján számították ki.

- (20) A behozatal a 2000. évi 372 789 tonnáról 2003-ban 455 948 tonnára nőtt, ami 22%-os növekedés. 2002–2003 között a behozatal 15%-kal nőtt.
- (21) A közösségi termeléshez képest a behozatal a 2000. évi 254%-ról 2001-ben 235%-ra esett vissza, de azóta 252%-ra nőtt 2003-ban.

- (22) A 2002. és 2003. évi negyedéves adatok azt mutatják, hogy a 2003-as negyedéves behozatal nagyobb volt, mint a 2002 azonos negyedévi, valamint, hogy a legnagyobb (20,8%-ot elérő) növekedés a 2003 második félévében történt.

	2002 1. negyedév	2002 2. negyedév	2002 3. negyedév	2002 4. negyedév
Mennyiség (t)	86 753	96 988	93 375	119 657

	2003 1. negyedév	2003 2. negyedév	2003 3. negyedév	2003 4. negyedév
Mennyiség (t)	92 667	108 655	112 862	141 763
Éves növekedés, %	6,8 %	12,0 %	20,8 %	18,5 %

Forrás: Eurostat

5.1.3. Következtetés

- (23) A 2000–2003 közti behozatal adatai alapján a Bizottság előzetes következtetése szerint a közel-múltban a behozatal mind abszolút, mind relatív mértékben hirtelen, élesen és jelentékenyen megnőtt a termeléshez képest.

5.2. Importárak

- (24) A Bizottság az Eurostat-adat alapján a behozatal feltételeit is áttekintette. Bár az adat magában foglal egy kis mennyiségű vadon élő lazacot is, úgy gondolták, hogy ennek nincs észrevehető hatása az árra.
- (25) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy 1997 szeptembere és 2003 májusa között a Norvégiából származó tenyésztett lazac behozatalának jelentős részére (mely a Közösség piacának mintegy 55 %-át fedi le) minimum importár (MIÁ) vonatkozott. 2002-ben a MIÁ-vállalások egyes norvég exportőr termelők által történt megsértése kezdte aláásni az intézkedés hatékonyságát és árcsökkenéshez vezetett. A Norvégiából származó behozatallal szembeni dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések hatályon kívül helyezését 2002 decemberében jelentették be, majd 2003 májusában hajtották végre. Az importárak 2002-ben és 2003 első felében részben a MIÁ egyes norvég exportőrök általi megsértése, részben a MIÁ alkalmazásának saját kezdeményezésű megszüntetése miatt estek.
- (26) 2000 és 2003 között az importárak 28,5%-kal csökkentek. A Bizottság ezt a rendes piaci áringadozást meghaladó mértékűnek tekinti a csökkenés abszolút mértéke miatt és mert az exportőr termelők nem jutottak rendkívüli nyereséghez 2000-ben, továbbá a termelési költségek nem csökkentek számottevően 2000 és 2003 között.

	2000	2001	2002	2003
Importár	3,55	2,99	2,87	2,54

Forrás: Eurostat

- (27) A közelmúlt fejleményeit az árakat illetően világosabban illusztrálják a negyedéves adatok. Mivel 2002-ben 2,83–2,93 EUR között viszonylag stabilak voltak, az importárak 2003 első negyedévében 2,87 EUR-ról 2003 harmadik negyedévére 2,24 EUR-ra estek vissza, mielőtt 2003 negyedik negyedévében újra 2,48 EUR-ig emelkedtek.

	2002 1. negyedév	2002 2. negyedév	2002 3. negyedév	2002 4. negyedév
Importár	2,83	2,93	2,86	2,85

	2003 1. negyedév	2003 2. negyedév	2003 3. negyedév	2003 4. negyedév
Importár	2,87	2,62	2,24	2,48

Forrás: Eurostat

- (28) Bár teljesen megbízható Eurostat-adat 2004 első negyedévéről még nem áll rendelkezésre, információk szerint az árak 2,53 EUR/kg-ra nőttek 2004 első negyedévében. Ez kissé elmarad a 2003. évi átlagtól és a legutóbbi, rendelkezésre álló információk szerint az árak újra lefelé mozdulnak el és nagyon alacsonyak. Bár egyesek azt állítják, hogy a következő hónapokban áremelkedés következik be, ezt semmi nem támasztja alá, és a jelenlegi nagyon alacsony árakat az exportáló országok ágazati forrásai is megerősítették.

5.3. A behozatal piaci részesedése

- (29) A behozatal piaci részesedése a 2000. évi 73,5 %-ról 2001-ben 71,9 %-ra csökkent és nagyjából ezen a szinten stabilizálódott 2002-ben (72 %). 2003-ban a behozatal piaci részesedése a 2002-es 72 %-ról 75 %-ra nőtt, amely 3 százalékpontos emelkedés és a vizsgált időszakban a legmagasabb érték.

	2000	2001	2002	2003
Behozatal	73,5 %	71,9 %	72,0 %	75,0 %

6. A KÖZÖSSÉGI TERMELŐK MEGHATÁROZÁSA

- (30) A vizsgált terméket a Közösségben csaknem teljes egészében Skóciában és Írországból állítják elő, bár Franciaországban legalább két, Lettországból legalább egy termelő működik.
- (31) 2003-ban a vizsgált termék közösségi össztermelése 180 593 tonna volt, melyből az ideiglenes vizsgálati szakaszban teljes mértékben együttműködő termelők 85 231 tonnát állítottak elő, ami a közösségi össztermelés 47 %-ával egyenlő. Ezért a 3285/94/EK rendelet 5. cikke (3) bekezdésének c) pontja és az 519/94/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdése értelmében a közösségi össztermelés jelentős részét képviselik. Az ideiglenes ténymegállapítás céljaira ezzel összhangban közösségi termelőknek minősülnek.

7. ELŐRE NEM LÁTOTT FEJLEMÉNYEK

- (32) A 2002 végi norvég előrejelzések 2003-ra összesen 446 000 tonna lazac termelését vetítették előre. 2003 februárjában a Kontali-felmérés (egy ágazati információs szolgáltató) 475 000 tonna betakarításával számolt. Ez 30 000 tonnával volt több, mint a 2002-es norvég termelés, ám a várakozások szerint ennek java részét az olyan felemelkedő piacok vették volna majd fel, mint Oroszország és Lengyelország, valamint a távol-keleti piacok, úgy mint Japán, Hongkong, Tajvan és Kína. 2000 óta a távol-keleti növekedés negatív volt, de Norvégia 2003-ban a hanyatlás megállítására számított a kínai piac megnyitása miatt.
- (33) Valójában a tényleges norvég termelés 2003-ban 509 000 tonna volt (mintegy 63 000 tonnával több, mint a norvég kormány által előrejelzett), 6 %-kal több, mint a Kontali betakarítási előrejelzése. A termelés 64 000 tonnával (vagyis 14 %-kal) több volt, mint a 2002. évi norvég termelés. Ugyanakkor a távol-keleti visszaesés nem hogy megfordult volna, de üteme még nőtt is, -6 %-ra. Ráadásul a felemelkedő piacok növekedése is visszaesett 47 %-ról 32 %-ra Oroszország, 50 %-ról 30 %-ra a többi európai ország esetében, a Közösséget leszámítva. A világfogyasztás csak 6 %-kal nőtt a 2002-es 9 % és a 2001-es 14 %-hoz képest. A termelés, mint kiderült hibás előrejelzése a világfogyasztás fejleményeivel együtt előre nem látott tényező volt.

- (34) Következésképpen Norvégia súlyos túltermelési problémával küzdött, amit úgy tűnik, felismert. 2003 augusztusában a túltermelés a piacról való eltüntetése érdekében a egyes norvég termelők 30 000 tonna tenyésztett lazac lefagyasztását fontolgatták. Az ötletet azonban később elvetették, ezért folytatódott a piaci túlkínálat.
- (35) Ráadásul a Bizottság 2002 decemberében bejelentette, hogy hatályon kívül készülni kell a Norvégiával szembeni dömpingellenes és szubvenció-ellenes intézkedéseket. Ezt követően ezeket 2003 májusában hatályon kívül helyezték. Az intézkedések nagyrészt MIÁ-k voltak, melyek minimum árat biztosítottak az exportőr termelőknek. Amikor bejelentették az intézkedések tervezett visszavonását, sok norvég exportőr termelő önként feladta vállalásait vagy egyszerűen nem vette figyelembe többé őket. A norvég lazactenyésztők összességében súlyosan el vannak adósodva a norvég bankoknak. Az árak csökkenésével és a MIÁ-k hiányában a norvég termelőknek hitelező bankok elkezdtek lépéseket tenni a kárveszély csökkentése érdekében a visszafizetés követelése révén. Ez ördögi kört hozott létre, mely a termelés növeléséhez, az pedig az árakra nehezedő nyomás és a kiviteli igény fokozódásához vezetett. Bár bizonyos ideiglenes és csekély kiigazításokra az importárakban számítani lehetett a Norvégia elleni intézkedések hatályon kívül helyezése miatt, az árcsökkenés mértékét (súlyosbítva a túltermelés okozta problémával) és a bankrendszer fent leírt működése miatt létrejött ördögi kört senki sem látta előre.
- (36) 2003-ban a norvég korona árfolyama 13 %-ot zuhant az euróhoz, 12 %-ot a dán koronához és 14 %-ot a svéd koronához képest. Noha a devizamozgásokra számítani lehet, ez viszonylag nagy mértékű és tartós ingadozás, ami túlmegy a devizaárfolyamok rendes ingadozásán. Bár az euró az angol fonthoz képest is erősödött, a font csak 6 %-ot esett, ami az Egyesült Királyságban termelt tenyésztett lazacot a norvég behozatalhoz viszonyítva drágábbá tette az euró-zónában, mint az az év elején volt. A norvég tenyésztett lazac fő importőrei a Közösségben Dánia, Svédország, Németország és Lengyelország. Ennek a behozatalnak a jelentős részét azonban közvetlenül olyan euró-zónabeli országokba szállítják, mint Franciaország és Spanyolország. Ráadásul a Dániába szállított tenyésztett lazac több, mint a felét és a Lengyelországba és az új tagállamokba szállított mennyiséget csaknem teljes egészében feldolgozás után az euró-zónában értékesítik. Következésképpen a norvég korona értékének az euróhoz viszonyított csökkenése nemcsak a közvetlenül az euró-zónába történő norvég behozatalt, hanem az olyan országokba, mint Dánia és Lengyelország irányuló behozatalt is érintette, amelyek az euró-zónában történő továbbértékesítés céljából feldolgozzák a tenyésztett lazacot. Ezeknek a devizaárfolyam-ingadozásoknak a hatására a norvég exportőr termelők számára az Európai Közösség piaca egészében vonzóbbá vált, bizonyos mértékig elszigetelve őket euróban és koronában kifejezett árak csökkenése következményeitől és segítve őket abban, hogy fenntartsák exportbevételeiket a hazai valutában. Ennek ellenére az egységár még norvég koronában is csökkent. Ugyanakkor ezek az árfolyammozgások olcsóbbá tették az importált lazacot az Európai Közösségben és vonzóbbá tették a behozatalt az importőrök és az olyan felhasználók szemében, mint például a feldolgozóipar. Következésképpen a norvégiai túltermelés jelentős részét az Európai Közösségbe vitték ki.
- (37) Az előzetes vizsgálat eredménye az, hogy az előre nem látott fejlemény, amely a behozatal növekedését okozta a jelentős norvég túltermelés (az alacsonyabb előrejelzések ellenére), amit súlyosbított, hogy a norvég ágazatnak nem sikerült a Közösségen kívüli piacokon a tervezett növekedést elérni, a Norvégiával szembeni piacvédelmi intézkedések megszüntetése hatásának váratlan nagysága, és a norvég bankrendszer fent leírt működése az euró árfolyamának az emelkedésével együtt, ami vonzóbbá tette a norvég kivitel számára a Közösség piacát. Ezeket a fejleményeket és hatásukat az eljárás végleges részében részletesebben vizsgáljuk meg.

8. SÚLYOS KÁR

8.1. Bevezetés

- (38) A célból, hogy a hasonló termék közösségi termelői számára okozott súlyos kár ténye ideiglenes megállapítást nyerjen, tájékozódva a termelők helyzetéről a Bizottság minden lényeges tényezőt tárgyilagosan és számszerűsített jelleggel előzetesen értékelt. Különösen a vizsgált terméket illetően értékelte a fogyasztási, termelőkapacításra vonatkozó, termelési, kapacitáskihasználást illető, foglalkoztatási, termelékenységi, átfogó értékesítési és a piaci részesedésre vonatkozó átfogó közösségi adatok változásait. Ezeket az átfogó adatokat az Egyesült Királyság és Írország gyűjtötte össze az ágazat nagy részére kiterjedő felmérések segítségével. Ami az egyes vállalatokra vonatkozó adatokat illeti, ezek az együttműködő közösségi termelők által a 2000–2003 közti időszakban a pénzforgalomra, a tőkemegtérülésre, a készletekre, az árakra, az árrombolásra és a nyereségességre vonatkozóan szolgáltatott adatokon alapulnak.
- (39) Meg kell jegyezni már az induláskor, hogy a közösségi lazactenyésztő ágazatban, csakúgy, mint másutt, hosszú és viszonylag rugalmatlan termelési ciklus vezet a lehalászásig, a tenyésztett lazacot pedig lehalászás után azonnal értékesíteni kell, mert fagyasztva is csak néhány napig tárolható. A fagyasztás drága és a Közösségben bármely esetben csak korlátozott fagyasztókapacitás áll rendelkezésre. Következésképpen a termelési szintet legalább két évre előre kell tervezni és azután már csak bizonyos határokon belül lehet módosítani. Ezért a túlkínálat késleltetett hatást gyakorol a termelésre, de azonnali és súlyos hatást az árakra.

8.2. A közösségi termelők helyzetének vizsgálata

8.2.1. Fogyasztás

	2000	2001	2002	2003
Fogyasztás (t)	507 705	527 970	550 943	607 728
Éves növekedés		4,0 %	4,4 %	10,3 %

- (40) A vizsgált termék fogyasztásának nagyságát a Közösségben ideiglenesen a Közösség összes termelője termelésének, plusz az Eurostat által a vizsgált termék a Közösségbe történt összimportjáról szolgáltatott adatoknak és az Európai Közösség exportjának a különbsége alapján állapították meg.
- (41) 2000 és 2003 között a fogyasztás 507 705 tonnáról 607 728 tonnára, azaz 19,7%-kal nőtt a Közösségben.
- (42) Meg kell jegyezni, hogy a lazac ár rugalmassága viszonylag magas és a jelentős fogyasztásnövekedés 2003-ban legalább részben a nagykereskedelmi ár csökkenésének tudható be.

8.2.2. Termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2000	2001	2002	2003
Kapacitás (t)	340 029	340 294	339 359	347 671
Kapacitáskihasználás	43 %	48 %	50 %	52 %

- (43) Az Európai Közösségben a tenyésztett lazac termelését hatékonyan korlátozzák az állami engedélyek, melyek megadják az élőhal-állomány maximális mennyiségét, melyet az adott helyen bármely időpontban tartani szabad. A kapacításra vonatkozó számok az összes engedélyezett mennyiségre vonatkoznak, nem a közösségi termelők által üzemeltetett haltartó ketrecek fizikai kapacitására. Az engedélyek megpályázásának és meghosszabbításának költsége viszonylag alacsony, ezért a fölös kapacitás fenntartásának költsége is alacsony.

- (44) Az előzetes vizsgálat kimutatta, hogy miután 2000–2002 között stabil volt, az elméleti termelési kapacitás 2000 és 2003 között 2,2%-kal nőtt.
- (45) A kapacitáskihasználás (a vízben levő halak mennyisége az engedélyezetthez képest) 2000-es 43 %-ról 2001-ben 48 %-ra nőtt, majd folyamatosan emelkedett, 2003-ra elérve az 52 %-ot. Ez azt a tényt tükrözi, hogy a termelés 2000 és 2003 között 23 %-kal nőtt, míg az engedélyezett kapacitás csak 2,2 %-kal bővült.

8.2.3. Termelés

	2000	2001	2002	2003
Termelés (t)	146 664	161 854	168 374	180 593

- (46) A termelés (a kifogott halakat értve ez alatt) 23%-kal nőtt a 2000. évi 146 664 tonnáról 2003-ra 180 593 tonnára, egyetlen év alatt 7 %-os bővülést követően.
- (47) Meg kell jegyezni, hogy a hosszú termelési ciklus miatt a termelést legalább két évre előre kell tervezni és ha a termelési ciklus elindult, a termelési szinteket már csak bizonyos határokon belül lehet módosítani.

8.2.4. Foglalkoztatás

	2000	2001	2002	2003
Foglalkoztatás (az időszak végén)	1 269	1 162	1 195	1 193

- (48) A vizsgált termékhez kapcsolódó foglalkoztatás 6 %-kal esett vissza a 2000. évi 1 269-ről a 2003-as 1 193-ra. 2001-ben csökkent a foglalkoztatás, ami 2002-ben részben kiegyenlítődtött, majd 2003-ban stabil maradt.

8.2.5. Termelékenység

	2000	2001	2002	2003
Termelékenység (tonna/alkalmazott)	115	139	141	151

- (49) A mérlegelt időszakban a termelékenység egyenletesen nőtt a 2000-es 115 tonnáról a 2003-as 151 tonnára. Ez az önműködő etetőrendszereknek és egyéb munkaerő-megtakarító módszereknek és a növekvő pénzügyi veszteségek miatti nyomás következtében történt költségmegtakarításnak volt köszönhető.

8.2.6. Értékesített mennyiség

	2000	2001	2002	2003
Értékesítés a Közösségben (t)	134 916	148 206	154 171	151 780

- (50) 2000 és 2002 között a közösségi termelők által értékesített hasonló termék mennyisége 14,3 %-kal, 134 916-ről 154 171 tonnára nőtt. Ez a növekedés ugyanabban az időszakban 8,5 %-os fogyasztásbővülés mellett történt. 2002–2003 között a közösségi termelők értékesítései 1,6 %-kal, 154 171-ről 151 780 tonnára estek vissza, a 2002 és 2003 közti 10,35 %-os fogyasztásbővülés ellenére.

8.2.7. Piaci részesedés

	2000	2001	2002	2003
Piaci részesedés	26,5 %	28,1 %	28,0 %	25,0 %

- (51) A közösségi termelők piaci részesedése a 2000. évi 26,5 %-ról 2001-ben 28,1 %-ra nőtt, 2002-ben nagyjából ezen a szinten maradt, majd 3 százalékponttal 25 %-ra esett vissza 2003-ban, ami a vizsgált időszak legalacsonyabb értéke. Ez arra utal, hogy a behozatal nemcsak abszolút mértékben, de a fogyasztáshoz képest is nőtt 2003-ban.

8.2.8. Pénzforgalom

Pénzügyi év	2000	2001	2002	2003
Pénzforgalom (index)	100	-221	-384	-221

- (52) A pénzforgalmat csak a vizsgált terméket termelő együttműködő vállalatok szintjén lehetett vizsgálni, nem pedig a vizsgált termékkel kapcsolatban. Ezt a mutatót a Bizottság ezért kevésbé jelentőségtekintetben tekinti, mint a többi. Mindamellelt látható, hogy 2001-ben, 2002-ben és 2003-ban erőteljesen negatív volt a pénzforgalom.

8.2.9. Tőke megtérülés

Pénzügyi év	2000	2001	2002	2003
Tőke megtérülés	34	-1	2	-20

- (53) A tőke megtérülést is csak a vizsgált terméket termelő együttműködő vállalatok szintjén lehetett vizsgálni, nem pedig a vizsgált termékkel kapcsolatban. Ezért ezt a mutatót is kevésbé jelentőségtekintetben tekintik, mint a többi. Mindamellelt látható, hogy a tőke megtérülés a 2000. évi 34 %-ról 2001-ben és 2002-ben majdnem nullára esett vissza, mielőtt 2003-ban -20 %-ra zuhant.

8.2.10. A hasonló termék ára

	2000	2001	2002	2003
A közösségi értékesítések egységnyi ára (1 000 EUR/tonna) (*)	3,50	3,23	3,02	2,79

(*) Árak ex-Glasgow helyesbítve

- (54) A hasonló termék átlagos ára folyamatosan csökkenve 2000 és 2003 között 20,3 %-kal visszaesett az időszakban. Az árak a legalacsonyabb pontot 2003-ban érték el (2,79 EUR/kg).
- (55) 2004 első negyedévére vonatkozóan a rendelkezésre álló információk azt mutatják, hogy enyhén emelkedett a közösségi termelők értékesítéseinek az átlagos egységnyi ár, összhangban az átlagos importárak enyhe növekedésével. A legfrissebb információk szerint azonban az árak ismét csökkennek. Az egyik fél (az éves átlagfolyamokra hivatkozva) azzal érvelt, hogy az árcsökkenés font sterlingben kevésbé jelentős. Mindazonáltal úgy ítélték, hogy a Bizottságnak nem kell eltérnie a kereskedelemvédelmi esetekben következetesen alkalmazott gyakorlattól, azaz az euró mint pénzegység alkalmazásától.

8.2.11. Költségek

	2000	2001	2002	2003
Átlagos termelési költség tonnánként (EUR/kg)	3,1	3,2	3,0	3,1

- (56) Az árak változásai mellett a költségek változásait is meg kell fontolni. A költségek 2000-től 2003-ig 3 és 3,2 EUR/kg között ingadoztak.

8.2.12. Nyereségesség

	2000	2001	2002	2003
Nettó nyereség-veszteség arány a közösségi értékesítésen	7,3 %	- 3,3 %	- 2,5 %	- 17,1 %

- (57) A közösségi termelők a Közösségben történt értékesítéseinek nyereségessége a 2000-es 7,3 %-ról 2001-ben - 3,3 %-ra estek vissza. A veszteség kisebb volt 2002-ben (- 2,5 %), de 2003-ban - 17,1 %-ra nőtt. 2003-ban, mivel a behozatal a legmagasabb szintet érte el és az átlagos importár a legalacsonyabbra zuhant vissza (2,54 EUR/kg), a közösségi termék ára is a legkisebb szintre esett (2,79 EUR/kg). A közösségi termelők nyereségszintje 2000 és 2003 között ugyanakkor szintén visszaesett, mert a közösségi termelők termékének a kilónkénti ára 3,50 EUR-ról 2,79 EUR-ra zuhant.

8.2.13. Készletek

	2000	2001	2002	2003
Zárókészlet (t)	36 332	39 048	53 178	43 024

- (58) Ebben az összefüggésben a készlet a vízben levő eleven halakat jelöli. A közösségi termelőknek, mint mindenki másnak elhanyagolható nagyságú készletük van kifogott halakból, mert azokat azonnal értékesíteni kell. Ezért a zárókészlet csökkenése a következő két évben növekedő, illetve kifogható élőhal-állomány mennyiségének csökkenését is jelenti. Ezért ebben az esetben a csökkenő zárókészlet a kár növekedését jelenti.
- (59) A készletnagyság a 2000-es 36 332 tonnáról 2002-ben 53 178 tonnára nőtt, majd 2003-ban 43 024 tonnára esett vissza. Ez 2002-2003-ban 19,1 %-os készletcsökkenést jelent.

8.2.14. Következtetés

- (60) Emlékeztetőül a vizsgálat kimutatta, hogy 2000 és 2003 között, de elsősorban 2002-2003-ban a vizsgált termék a Közösségbe történő behozatala nagyobb mennyiségben és tételekben történt.
- (61) Ami a közösségi termelők helyzetét illeti, 2000 és 2002 között az elméleti termelési kapacitás többé-kevésbé stabil maradt, miközben a termelés 14,8 %-kal nőtt. Következésképpen a kapacitáskihasználás 43 %-ról 50 %-ra nőtt ebben az időszakban. Az élőhal-állomány nagysága is nőtt. A foglalkoztatás némileg csökkent, miközben a termelékenység főleg az automatizálás nagyobb mérvű használatának köszönhetően nőtt.
- (62) Az értékesített mennyiség 2000 és 2002 közt 14,3 %-kal nőtt (összevetve a 8,5 %-os fogyasztás-növekedéssel) és a közösségi termelők piaci részesedése 26,5 %-ról 28 %-ra emelkedett.
- (63) Azonban még ha ebben az időszakban, 2000 és 2002 között 13,7 %-kal csökkentek is az árak és annak ellenére, hogy a költségek 2002-ben kis mértékben csökkentek (részben a nagyobb fokú kapacitás-kihasználásnak és a jobb termelékenységnek köszönhetően), úgy tűnik, hogy ez a nyereségesség visszaeséséhez vezetett a 2000-es 7,3 %-ról - 3,3 %-ra 2001-ben és - 2,5 %-ra 2002-ben. A tőkemegtérülés és a pénzforgalom is negatív irányban fejlődött ebben az időszakban.

- (64) 2002 és 2003 között a közösségi termelők helyzete számottevően romlott. Bár a korábban kidolgozott termelési terveknek megfelelően nőtt a termelési kapacitás és a termelékenység (7,3 %-kal) és ez jobb kapacitáskihasználáshoz és nagyobb termelékenységhez vezetett, minden egyéb mutató negatív irányban fejlődött. Az élőhal-állomány 19,1 %-kal csökkent. A 10,3 %-os fogyasztás-növekedéssel szemben a közösségi termelők értékesítései 1,6 %-kal csökkentek és veszítettek piaci részesedésükből. Ezenkívül az árak további 7,6 %-kal csökkentek, míg a költségek a négy éves időszak átlagának megfelelő ütemben nőttek. Ez a nyereségesség hirtelen visszaesését eredményezte, a közösségi termelők 17,1 %-os veszteséget könyvelhettek el. Ezek a veszteségek a -20 %-os tőkeemgértülésben tükröződtek. Míg a pénzforgalom úgy tűnik, javult, ez valójában az élőhal-állomány csökkenését és a reinvesztálásra való képtelenséget jelentette.
- (65) Mindezeket a tényezőket figyelembe véve a Bizottság előzetes következtetése szerint a közösségi termelőket súlyos kár érte a közösségi termelők helyzetének jelentős, átfogó romlása következtében.

9. OKSÁGI ÖSSZEFÜGGÉS

- (66) A behozatal növekedése és a súlyos kár közötti okozati összefüggés vizsgálatához, valamint annak biztosítására, hogy a más tényezők okozta kárt ne tulajdonítsák a behozatal növekedésének, a Bizottság megkülönböztette egymástól a károsnak ítélt tényezők káros hatásait, ezeket a káros hatásokat azokhoz a tényezőkhöz rendelte, amelyek azokat okozták, és miután a kárt hozzárendelte valamennyi meglévő károkozó tényezőhöz, meghatározta, hogy a behozatal növekedése képezi-e a komoly kár „valódi és alapvető” okát.

9.1. Az oksági tényezők vizsgálata

9.1.1. A megnövekedett behozatal hatása

- (67) Amint azt a fentiekben kimutattuk, a vizsgált termék behozatala 2000 és 2003 között, de különösen 2002 és 2003 közt nagy mennyiségben és tételben történt a Közösség piacára.
- (68) A tenyésztett lazac lényegében tömegáru, a vizsgált termék és a hasonló termék főleg árban versenyez egymással. Általánosan elfogadott, hogy az elsősorban Norvégiából érkező behozatal a piac meghatározója és ez diktálja az árakat. Következésképpen még a kis mértékű árrombolás is a közösségi termelők árainak a zuhanását idézi elő.
- (69) A jelen esetben a behozatal növekedésének legfontosabb káros hatása a közösségi termelők nagy pénzügyi vesztesége volt. A behozatal piac- és ármeghatározó hatása miatt a behozatal növekedése a Közösségben mindenütt lenyomta az árakat. Ha a behozatal kisebb mértékben nőtt volna, az árakra nehezedő nyomás is kisebb lett volna. Ha a kereslet a Közösség piacán olyan lett volna, hogy a behozatal növekedését lényegesen magasabb árakon tartja fenn, akkor lehetséges, hogy, jöllehet az ilyen növekedés alacsonyabb értékesítést és kisebb piaci részesedést jelentett volna a közösségi termelőknek, a közösségi termelők nem szenvedtek volna súlyos kárt.
- (70) 2000 és 2002 között az importár 19 %-kal csökkent, amit hűen követtek a közösségi termelők árai. Míg a közösségi termelők piaci részesedése a Közösségben nőtt ebben az időszakban, ez a korábbi évek során tett termelési döntések hatását tükrözte, és mind 2001-ben, mind 2002-ben a közösségi termelők veszteséggel értékesítettek.
- (71) 2002 és 2003 közt 15 %-kal nőtt a behozatal. A behozatal piaci részesedése 72 %-ról 75 %-ra bővült, miközben a közösségi termelők piaci részesedése 28 %-ról 25 %-ra esett vissza. Ugyanabban az időszakban a behozatal a közösségi termelés 236 %-áról 252 %-ra emelkedett. Így a behozatal mind a közösségi termeléshez, mind a fogyasztáshoz viszonyítva a közösségi termelők rovására nőtt.

- (72) Azonban a behozatal megnövekedésének legfontosabb következménye a közösségi termelők áraira és nyereségességére gyakorolt hatása volt. Amint fentebb megjegyeztük, általánosan elfogadott, hogy a Közösség piacán a behozatal (elsősorban Norvégiából) a tenyésztett lazac árának a meghatározója. Emiatt a Bizottság megvizsgálta, fennáll-e árrombolás, hogy megállapítsa, csakugyan az alacsony árú behozatal nyomta-e le a közösségi termelők árait.
- (73) A célból, hogy előzetesen megállapíthassa az árrombolás mértékét, a Bizottság árinformációt gyűjtött az összevethető időszakokra, azonos kereskedelmi mennyiségben, hasonló fogyasztók részére történt értékesítésre vonatkozóan. A közösségi termelők által kért átlagos ex-Glasgow ár és a Közösségbe exportáló termelők árának (CIF az Európai Közösség határáig, vámmal terhelve) az összehasonlítása alapján, az utóbbi három évben a belföldi áraknak 3,1 % és 7,1 % közti értékben ígértek alá. Úgy tűnik, hogy ez eredményezte a közösségi termelők árának a csökkenését, mert köszönhetően nagy piaci részesedésének, az árakat a behozatal határozza meg. Különösen az tűnik ki, hogy 2003 harmadik negyedévéig a példátlanul alacsony árak arra kényszerítették a közösségi termelőket, hogy folyamatosan csökkentsék árait, mely veszteségeiket tartóssá tette.
- (74) Az importárak és a közösségi termelők árának a közvetlen összehasonlítása megerősíti ezt az értékelést. Az importárak 2000 és 2003 között 3,62 EUR/kg-ról 2,59 EUR/kg-ra, 28,5 %-kal csökkentek, a vámot is beleértve. Ugyanabban az időszakban a hasonló termék átlagos ára folyamatos árcsökkenéssel 3,50 EUR/kg-ról 2,79 EUR/kg-ra, 20 %-kal esett vissza.
- (75) 2000 és 2003 között az import vámmal terhelt átlagos egységnyi ára 2,93 EUR/kg-ról 2,59 EUR/kg-ra csökkent. Amint a behozatal a legmagasabb szint felé növekedett és az átlagos importár a legalacsonyabb szint felé csökkent (2,59 EUR/kg vámmal terhelve), az importárak lefelé irányuló ártrendbe kényszerítették a közösségi termelőket és a közösségi termék átlagos ára elérte a minimumot (2,79 EUR/kg). A közösségi termék átlagos egységnyi ára (ex-Glasgow helyesbítve) 3,02 EUR/kg-ról 2,79 EUR/kg-ra csökkent, ami 8 %-os visszaesés.

	2000	2001	2002	2003
A közösségi értékesítés egységnyi ára (1 000 EUR/tonna) (*)	3,50	3,23	3,02	2,79
Egységnyi importár, vámmal terhelve (1 000 EUR/tonna) (**)	3,62	3,05	2,93	2,59

(*) Árak ex-Glasgow helyesbítve

(**) Importár egyenlő CIF, 2 % vámmal terhelve.

- (76) Úgy tűnik, hogy a közösségi termelők árának csökkenése volt nyereségességük jelentős visszaesésének a fő oka. 2000-ben, amikor egy kg-ra jutó költségük 3,1 EUR volt és ex-Glasgow helyesbített értékesítési áruk 3,50 EUR volt, a közösségi termelők 7,3 %-os nyereséget könyvelhettek el. 2001-ben és 2002-ben, bár kapacitás-kihasználásuk, termelésük, termelékenységük, élőhal-állományuk, eladási és piaci részesedésük nőttek, pénzügyileg veszteségesek voltak, csökkent átfogó tőkemegtérülésük, pénzforgalmuk negatív volt, mert ex-Glasgow helyesbített eladási áraik 3,23, illetve 3,02 EUR-ra estek vissza, költségeik pedig 2001-ben előbb felmentek 3,2 EUR-ra, majd 2002-ben 3 EUR-ra csökkentek. A foglalkoztatás is visszaesett.

- (77) 2003-ban, amikor az ex-Glasgow helyesbített árak 2,79 EUR-ra estek vissza az olcsó behozatal miatt és amikor költségeik a 2000-es, 3,1 EUR-s szinten álltak, a közösségi termelőknek 17,1 %-os veszteségük volt. Ez a negatív átfogó tőkemegtérülésben és pénzforgalomban is tükröződött. Ugyanakkor az általuk értékesített mennyiség 1,6 %-kal csökkent, piaci részesedésük pedig 3 százalékponttal esett vissza, amint az import mennyisége és piaci részesedése nőtt. Jóllehet a kapacitás, a kapacitáskihasználás, a termelés és a termelékenység nőtt és a foglalkoztatási szint stabil maradt, az olcsó árú behozatal növekedésének következményei a kapacitáskihasználásra, a termelésre és a foglalkoztatásra csak később jelentkeznek. Az, hogy a termelés csökkenése várható a behozatal növekedésének következtében, az élőhal-állomány 2003-ban történt csökkenése jelzi.
- (78) Az előbbi okokból a Bizottság azt az előzetes következtetést vonja le, hogy a behozatal növekedése és a közösségi termelők súlyos kára között kapcsolat áll fenn és hogy az alacsony árú behozatal növekedése káros hatást gyakorolt a közösségi termelőkre, különösen az árak csökkentésével a Közösség piacán, ami a közösségi termelők nagy pénzügyi veszteségéhez vezetett.

9.1.2. Az egyesült királysági fogyasztás megváltozásának a hatásai

- (79) Az egyik fél érvelése szerint az Egyesült Királyságban 2003-ban visszaesett a fogyasztás és ez kárt okozott a közösségi termelőknek. Az Egyesült Királyság piaca azonban nem különíthető el a teljes közösségi piactól, az Európai Közösség fogyasztása pedig 19,7 %-kal nőtt 2000 és 2003, 10,3 %-kal 2002 és 2003 között. Ezért a közösségi termelők 2003. évi jelentős vesztesége az alacsony áraknak, nem pedig a fogyasztás feltételezett csökkenésének tudható be.

9.1.3. Az exportteljesítmény változásainak a hatása

	2000	2001	2002	2003
Export (tonna)	11 748	13 648	14 203	28 813

- (80) A Bizottság a kivitel változásainak a hatását is megvizsgálta. A kivitel az egész mérlegelési időszakban nőtt, 2002 és 2003 között megkettőződött, ezért a Bizottság az egyik fél ellenkező állítása ellenére arra a következtetésre jutott, hogy nem az export változásai voltak a közösségi termelők által elszenvedett súlyos kár okai. Bármely esetben a nyereségességi adatok csak a Közösségen belüli értékesítéssel állnak kapcsolatban.

9.1.4. Az esetleges fölös kapacitás hatása

- (81) A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy a kár nem a közösségi termelők fölös kapacitásainak a következménye-e. Az elméleti kapacitás a vizsgálati időszak során, 2000 és 2003 között 2,2 %-kal nőtt – jelentősen kisebb mértékben, mint a termelés és a fogyasztás. Továbbá, amint azt korábban megjegyeztük, az elméleti kapacitás az az összes halmennyiség, amelyre az állam engedélyt adott. Az engedélyek megpályázásának és meghosszabbításának költsége viszonylag alacsony. A fő költségtervező a halivadék, a táp és a munkaerő költsége. Ezért a Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott, hogy az elméleti kapacitás növekedése nem gyakorolt káros hatást a közösségi termelőkre.

9.1.5. A közösségi termelők egymás közti versenyének a hatása

- (82) Egyes exportőrök érvelése szerint a lazac árának zuhanása a Közösség piacán a közösségi termelők túlkínálatának volt köszönhető. Azonban 2003-ban a behozatal nőtt 15 %-kal, miközben a közösségi termelők értékesítései a Közösségben csökkentek. Továbbá ezen a piacon a behozatal határozza meg az árakat, nem pedig a közösségi termelők. Az összes fél árazási gyakorlatának vizsgálata egyértelműen megmutatja, hogy 2002-ben és 2003-ban az importot következetesen alacsonyabb áron értékesítették, mint a közösségi termelők termelését, és hogy a közösségi termelők árai követték a csökkenő importárakat. A közösségi termelők egymás közti versenyének a hatása kiegyenlíti saját magát – az egyik által elszenvedett veszteség a másik nyeresége azonos feltételek mellett. Ezért a Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott, hogy a közösségi termelők közti verseny nem volt a megfigyelt súlyos kár oka.

9.1.6. A megnövekedett arányú halpusztulás hatása a termelési költségekre

- (83) Az egyik fél érvelése szerint a rendesenél nagyobb halpusztulási arány Írországból és a 2002-ben és 2003-ban az Egyesült Királyságban és Írországból kitört járványok növelhették meg a termelési költségeket és egyes termelők esetében megzavarták a rendes termelési ciklust. A jelenleg rendelkezésre álló információk azt sugallják, hogy ezek a jelenségek csak néhány halgazdaságra korlátozódtak. Továbbá, amint azt a lenti táblázat is mutatja, a közösségi termelők költségei 2002-ben csökkentek, 2003-ban pedig közel álltak a négy éves átlaghoz. Ezért a Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott, hogy a rendesenél nagyobb halpusztulási arány nem volt a megfigyelt súlyos kár oka. Mindazonáltal a Bizottság a végleges vizsgálat során mélyebben megvizsgálja ezt az érvet.

	2000	2001	2002	2003
Átlagos termelési költség (1 000 EUR/tonna)	3,1	3,2	3,0	3,1

9.1.7. A magasabb termelési költségek általános hatása

- (84) Az egyik fél érvelése szerint a norvég ágazat alacsonyabb termelési költségekkel dolgozik, mint a közösségi termelők és ez az oka a megnövelt behozatalnak és a súlyos kárnak. A jelenleg rendelkezésre álló információk azt sugallják, hogy amíg Norvégia bizonyos költségtényezők tekintetében előnyt élvez, addig a közösségi termelők másokkal kapcsolatban élveznek előnyt. Általánosságban a Bizottság azt észlelte, hogy miközben a közösségi termelők jelentős veszteségeket szenvednek a jelenlegi piacon, a norvég termelők is ugyanúgy járnak. Amint azt a 8.2.12. szakaszban megjegyeztük, a közösségi termelők vesztesége 2002-ben -2,5 % volt. A norvég kormány adatai szerint 2002-ben egy 151, lazacot és szivárványos pisztrángot tenyésztő gazdaságot tartalmazó mintában a veszteségek -13 %-osak voltak. (2003-ra vonatkozóan még nem tettek közzé összehasonlítható adatokat.) Ráadásul súlyos adósságteher alatt működtek, ami összköltségük jelentős részét tette ki. Összes adósságuk 6,8 milliárd NOK volt (részvényeket és céltartalékot leszámítva), összehasonlítva 5,7 milliárd NOK összes forgalmukkal⁽¹⁾. Ez a helyzet néhány esetben arra vitte rá a norvég bankokat, hogy átvegyék egyes norvég termelők tulajdonjogát. Ezért a Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott, hogy a norvég termelők nem hatékonyabbak, mint a közösségi termelők, de a végleges vizsgálat során mélyebben megvizsgálja ezt az érvet.

9.1.8. Nagyobb szállítási költségek Skóciában

- (85) Az egyik fél érvelése szerint Skócia távoli területein kevésbé fejlett az infrastruktúra és ez megnöveli a költségeket és kárt okoz a közösségi termelőknek. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a haltenyésztés Norvégiában, amely a Közösségben piacvezető, gyakran távoli helyszíneken folyik, ahol viszonylag kevésbé fejlett a közlekedési infrastruktúra.

⁽¹⁾ Norvég Halászati Igazgatóság Statisztikai Felmérés, 2002.

- (86) A szállítási költségek nem képezik nagy részét a tenyésztett lazac termelési költségeinek és az áru eredetétől és célállomásától függ a nagyságuk. Nincs jelentős különbség a Közösség piacára történő szállítási költségeket illetően Norvégia, az Egyesült Királyság és Írország között. Továbbá az exportőr termelők (akik meghatározásuk alapján az Európai Közösségeken kívül helyezkednek el) szállítási költségei általában nagyobbak, amikor a Közösség piacára értékesítenek. Ezért a Bizottság nem jutott arra az előzetes következtetésre, hogy a nagyobb szállítási költségek Skóciában káros hatást gyakoroltak volna a közösségi termelőkre.
- (87) Továbbá semmilyen bizonyítékkal nem szolgáltak arra vonatkozóan, hogy a szállítási költségek Skóciában az elmúlt években megnöttek volna, és ezért a magasabb szállítási költségek nem magyarázhatták a közösségi termelők a közelmúltban megnöött pénzügyi veszteségeit.

9.1.9. Egyéb tényezők

- (88) A vizsgálat ideiglenes szakaszában nem tártak fel egyéb, lényeges oksági tényezőket.

9.2. A káros hatások hozzárendelése az okokhoz

- (89) A behozatal növekedése csak korlátozottan kedvezőtlen hatást gyakorolt a közösségi termelők által értékesített mennyiségekre, bár az eladások és a piaci részesedés valamelyest csökkentek 2003-ban. A legfontosabb azonban az, hogy úgy tűnik, a behozatal jelentős növekedése az azt kísérő árcsökkenés miatt megsemmisítő hatást gyakorolt a közösségi termelők nyereségességére. Mivel a behozatal (70-75 %-os piaci részesedéssel) piacvezető helyzetben van, az importárak csökkenése jelentős mértékben lenyomta a közösségi termelők árait. Ez jelentős veszteséget okozott a közösségi termelőknek. Ebben a szakaszban a Bizottság nem határozott meg más tényezőt, amely az alacsony árú behozatalon kívül hozzájárulhatott volna a kárhoz.

9.3. Következtetés

- (90) Ezért a Bizottság, miután meghatározta, hogy a többi ismert tényezőből nem származott káros anyagi hatás, arra az előzetes következtetésre jutott, hogy valódi és alapvető kapcsolat áll fenn az alacsony árú behozatal megnövekedése és a közösségi termelőket ért súlyos kár között.

10. KRITIKUS HELYZET

- (91) Az előzetes ténymegállapítás alapján kritikus helyzet áll fenn, amelyben a késlekedés nehezen helyrehozható kárt okozna a közösségi termelőknél. A vizsgált termék megnövekedett, alacsony árú behozatala miatt súlyos visszaesést szenvedtek el nevezetesen az élőhal-állományt, az egységnyi árat, a nyereségességét és a tökemegtérülést illetően.
- (92) A közösségi termelők pénzügyi helyzete hihetetlenül ingatag. 2003-ban jelentős veszteségeket szenvedtek (-17,1%). Emiatt számos közösségi termelő máris csődbe ment vagy csődgondnokság alá került és számos másik tervezi vagy a termelése csökkentését vagy teljes egészében a kivonulást a piacról. Számos közösségi termelő próbálja üzletágát nyereségesként értékesíteni. Veszteségeik, a közelmúlt csődjei és csődgondnoki eljárásai miatt azonban a lehetséges vásárlók érdeklődése kicsi. Mások egyszerűen bezárnak, hogy ne termeljenek több veszteséget.
- (93) 2003-ban és 2004 első hónapjaiban öt közösségi termelő ment csődbe vagy került csődgondnokság alá. További kettő haltáp-vállalatok tulajdonába került (amelyeknek igen el voltak adósodva) és jelenleg erőforrásaikat élék fel. Ezenkívül hét másik közösségi termelő zárt be vagy készül bezárni.

- (94) 2003 komoly veszteségei egyes közösségi termelőket – kivált azokat, amelyek független vállalatok és nem áll mögöttük egy pénzügyi támogatást biztosító, nagyobb csoport – arra kényszerítette, hogy a haltáp-vállalatoktól hosszabb fizetési határidőket kérjenek és a közép- és hosszú távú finanszírozáshoz folyószámlahiteleket használjanak. Egyes vállalatok arra kényszerültek, hogy feláldozzák a nyereségességüket az elégséges pénzforgalom biztosítása érdekében és ezáltal teljesítsék pénzügyi vállalásaikat (például kifogják a halakat, mielőtt azok elérnék a megfelelő méretet). Míg ez a stratégia biztosíthatja rövid távú túlélésüket, tovább csökkenti a nyereségességüket és így a közép- és hosszú távú életképességüket.
- (95) A közösségi lazacfenyésztes kilátásainak azonnali és jelentős javulása nélkül még több közösségi termelő kényszerül majd csődöt jelenteni vagy csődgondnokság alá, amint a haltáp-vállalatok és a bankok igyekeznek korlátozni a kétes követelések okozta kárveszélyt. Egyes közösségi termelőknek máris megszüntették vagy korlátozták a folyószámla-hitelkeretét. Az Egyesült Királyságban az országos hatóságok tárgyalásokat folytattak a bankokkal arról, hogy meghatározzák a támogatások megvonásának a feltételeit. A bankok azonban hangsúlyozták, hogy üzleti szempontok alapján kell működniük.
- (96) Előre látható, hogy az Európai Közösség piacán ideiglenes védintézkedések alkalmazása nélkül a vizsgált termék a Közösségbe történő behozatala továbbra is magas szintű lesz, és különösen az ez által továbbra is okozott árcsökkenés miatt a közösségi termelők továbbra is veszteségeket fognak elszenvedni és még több kerül majd közülük csődbe. Az okozott kárt nehéz volna helyrehozni, hiszen a vállalatok addigra bezárnak, az alkalmazottak arra kényszerülnek, hogy munkát keresve máshová költözzenek, a hitelezők pedig nem szívesen nyújtanak majd hitelt az egyszer már csődbe ment vállalkozásoknak. Ha mindezt el akarjuk kerülni, ideiglenes védintézkedések bevezetésére lesz szükség.

10.1. Következtetés

- (97) Ezért, szem előtt tartva a közösségi termelők az elszenvedett komoly veszteségek miatti ingatag gazdasági helyzetét és az exportőr termelők által jelentett folyamatos veszélyt, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy kritikus helyzet áll fenn, amelyben minden késlekedés, ami az ideiglenes védintézkedések elfogadása során történik, nehezen helyrehozható kárt okozhat. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az ideiglenes védintézkedéseket késlekedés nélkül el kell fogadni.

11. ZÁRÓ MEGFONTOLÁSOK

- (98) A vizsgálat ténymegállapításainak előzetes vizsgálata megerősíti a kritikus helyzet fennállását és a közösségi termelők további, nehezen helyrehozható kárának a megakadályozása érdekében ideiglenes védintézkedések bevezetésének szükségességét.

11.1. Az ideiglenes védintézkedések formája és szintje

- (99) A tenyészített lazac közösségi termelése nem elégséges a kereslet kielégítéséhez, ezért szükséges annak biztosítása, hogy a bevezetett intézkedések ne szorítsák ki teljes egészében az exportőr termelőket a Közösség piacáról. Mivel a közösségi termelők kára fő okának az alacsony árú, nagy mennyiségű behozatal tűnik, amely alacsony és nyomott árakhoz vezet, a bevezetendő intézkedéseket úgy kell kialakítani, hogy az árak növekedéséhez vezessenek, de ne szükségtelenül korlátozzák a keresletet.
- (100) A 3285/94/EK és az 519/94/EK rendeletek rendelkezései szerint az ideiglenes védintézkedéseknek vámemelésnek kell lenniük. Ezért lehetőség szerint a vámalapú intézkedéseket kell alkalmazni. A jelen helyzetben, azért, hogy a Közösség piaca nyitott maradjon és rendelkezésre álljon a kereslet kielégítéséhez a kínálat, a hagyományos behozatali szint alapján kialakított, védvámok nélküli kvóták létrehozása a megfelelő lépés. E kvóták fölött kiegészítő vámot kell kivetni a behozatalra. A tenyészített lazac hagyományos behozatali szintjéig semmilyen kiegészítő vámot nem kell fizetni, korlátlan mennyiségben pedig a kiegészítő vám megfizetése után lehet majd behozni.

- (101) Azért, hogy megőrizzük a hagyományos kereskedelmet és biztosítsuk, hogy a Közösség piaca a kisebb szereplők előtt is nyitva maradjon, a vámkvótát ketté kell osztani azok között az országok vagy régiók közt, amelyeknek jelentős érdekük fűződik a vizsgált termék kiviteléhez, és a többi ország között. A jelentős mértékben érdekelt és jelentős importrészesedéssel rendelkező Norvégiával és Feröer-szigetekkel folytatott konzultáció után a Bizottság úgy véli, hogy e két országnak a 2001–2003 között behozott termékmennyiség alapján külön vámkvótát nyit. Ebben az időszakban a behozatal túlnyomó része Norvégiából és a Feröer-szigetektől származott, ezért országspecifikus vámkvótát kell alkalmazni ezeknek az országoknak az esetében, és egy másik vámkvótát az összes többi ország esetében. A szükségtelen adminisztratív teher elkerülése érdekében a vámkvótákat kérelmezési sorrendben kell kiosztani.
- (102) Úgy tűnik, hogy rendes körülmények között a tenyésztett lazac fogyasztása a Közösségben évente 4-5 %-kal nő, tekintetbe véve a gyors növekedést az új tagállamokban. Azért, hogy ezt a növekedést figyelembe vegyék, a 2001–2003 közti átlagos behozatalon alapuló vámkvótáknak 5 %-kal kell növekedniük. Mivel a lazacpiac szezonális, ahol a nagyobb behozatal és értékesítés inkább a második, mint az első félévben történik, a vámkvótákat szezonálisan ki kell igazítani. A kvótákat az egész hal egyenérték (EHÉ) alapján számították ki, a filézett és a filéletlen hal átváltási arányszáma 1:0,65 illetve 1:0,9.
- (103) A kiegészítő vámtételt olyan szinten kell megállapítani, hogy megfelelő könnyebbséget biztosítson a közösségi termelők számára, ugyanakkor ne okozzon szükségtelen terhet az importőrök és a felhasználók számára. Az értékvényt a Bizottság alkalmatlannak ítéli, mert a vám nélkül számított importárak csökkenését eredményezné, és reálértéken növekedne az árak emelkedése esetén. Ezért átalányösszegű vámot kell kivetni.
- (104) Az árrombolás mértéke, amely azt tükrözi, mennyivel alacsonyabb a behozott termék ára annál, amennyire a közösségi termelők számíthatnának olyan helyzetben, amikor nincs károkozás, a Bizottság véleménye szerint ésszerű alapja lehet a vámtétel meghatározásának. Az arányosság elvének a figyelembevétele érdekében ebben a konkrét esetben (amikor a vizsgált termék 70-75 %-a importált) az árrombolás mértékét ideiglenesen a közösségi termék károkozás nélküli tonnánkénti ára súlyozott átlaga alapján számolták ki, amit a közösségi termék előállítási költsége, plusz az ágazatra jellemző minimális szintű nyereség (5 %) alapján állapítottak meg. Ezt az árat hasonlították össze a vizsgált importált termék 2004 első negyedévére előzetesen megállapított tonnánkénti ára súlyozott átlagával⁽¹⁾. A két ár közti különbséget az importált termék CIF a Közösség határáig ára százalékában adták meg és így 17,8 %-os árrombolást állapítottak meg, ami 469 EUR tonnánkénti vámtételt jelent (EHÉ), amely a fent megadott átváltási aránynak megfelelően 522 EUR/tonnát jelent belezett, 722 EUR/tonnát filézett hal esetén.
- (105) Rendelkezni kell az intézkedések a Bizottság által történő felülvizsgálatáról, ha a körülmények megváltoznak.
- (106) A közösségi jogalkotással és a Közösség nemzetközi kötelezettségeivel összhangban az ideiglenes védintézkedések nem alkalmazhatók semmilyen fejlődő országgal szemben mindaddig, amíg a Közösségbe történő behozatala túl nem lépi a 3 %-ot. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Chiléből származó behozatal abban a legutóbbi időszakban, amelyről megbízható adat áll rendelkezésre (2003. második félév) 3 % alatt maradt, ezért helyénvaló Chile kizárása az ideiglenes védintézkedések alapján a kiegészítő vámtétel alkalmazásának és helyzetének a vizsgálat végleges szakaszában történő áttekintése hatálya alól. Azoknak a fejlődő országoknak a felsorolását, amelyekre az ideiglenes intézkedések nem érvényesek, ezért meg kell adni, ami a 2. mellékletben történik meg.

⁽¹⁾ Az erre az időszakra vonatkozó megbízható Eurostat-adatok hiányában a rendelkezésre álló adatok alapján.

11.2. Nyomon követési rendszer

- (107) Amint azt fentebb megjegyeztük, a Bizottság ténymegállapítása szerint a vizsgált termék behozatalának tendenciái súlyos kárt okoztak a közösségi termelőknek. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy a Közösség érdekében visszamenőleges felügyeleti rendszert kell felállítani a 3285/94/EK rendelet 11. cikke és az 519/94/EK rendelet 9. cikke alapján a Közösség piacán szabadon forgalomba hozott vizsgált termék behozatalával kapcsolatban. Ez kiváltképp azt teszi lehetővé, hogy az ideiglenes intézkedések hatályán kívül eső országokból érkező behozatalt szoros figyelemmel kísérjék. A koherencia megőrzése érdekében a felügyeletet ugyanannyi ideig kell fenntartani, mint az ideiglenes intézkedéseket. A felügyeletet a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló (a legutóbb a 2286/2003/EK rendelettel ⁽¹⁾ módosított) 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 308d. cikkében meghatározott rendszer szerint kell intézni, a tagállamoknak pedig hetente el kell juttatniuk az információkat a Bizottsághoz.

11.3. Időtartam

- (108) Az ideiglenes intézkedések hatálya nem tarthat 200 napnál tovább. Az intézkedéseknek 2004. augusztus 15. kell hatályba lépniük és 176 napig kell hatályban maradniuk, hacsak végleges intézkedések bevezetésére nem kerül sor vagy a vizsgálatot intézkedés nélkül le nem zárják az előtt az idő előtt.

12. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

12.1. Előzetes megjegyzések

- (109) Az előre nem látott fejlemények, a megnövekedett behozatal, a súlyos kár, az oksági viszonyok és a kritikus körülmények mellett a Bizottság megvizsgálta azt is, hogy van-e olyan parancsoló érv, amely arra a következtetésre vezetne, hogy nem áll a Közösség érdekében az ideiglenes intézkedések bevezetése. E célból a lehetséges ideiglenes intézkedések az eljárás által érintett összes félre gyakorolt hatását és az ideiglenes intézkedések bevezetésének vagy be nem vezetésének a valószínű következményeit is számba vették a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján.

12.2. A közösségi termelők érdeke

- (110) A közösségi termelők kombinált éves forgalma több, mint 500 millió euró és az 1 450 munkahelyen felül, amelyet közvetlenül fenntartanak, becslés szerint további 8 000 munkahelyet támogatnak közvetett módon a feldolgozó és egyéb ágazatokban. Olyan növekedő, fő gazdasági ágazat részét képezik, amely 1995 és 2001 között megduplázta termelését. Fokozódó hatékonyságot érnek el egy olyan termék előállításán, amelynek a piaca mind a Közösségen belül, mind világszerte bővül. Rendes piaci körülmények között élet- és versenyképesek és fokozódó termelékenységüket mutatnak föl.

- (111) A közösségi termelők helyzete egyértelműen veszélyben van, hacsak ki nem igazítják az alacsony árú behozatal jelenlegi szintjét. A javasolt intézkedések a vizsgált termék minden olyan importjára vonatkoznak, amely nem olyan fejlődő országból érkezik, amelynek az Európai Közösségbe történő kivitele nem haladja meg a Közösségbe történő behozatal 3 %-át. Ezért a behozatal mintegy 95 %-ára vonatkoznak. Emiatt az intézkedések előreláthatóan hatékonyak lesznek és lehetővé teszik majd, hogy a közösségi termelők árai tisztességes szintre nőjenek.

12.3. A függő ágazatok érdeke

- (112) A lazactenyésztéssel foglalkozó területek általában félreesők – elsősorban Skócia és Írország nyugati partvidékén található. A munkalehetőség korlátozott és a lazactenyésztés által generált gazdasági tevékenység fontos összetevője a helyi gazdasági életnek. E nélkül a kis, helyi vállalkozások, amelyek a közösségi termelőket látják el árukkal és szolgáltatásokkal, nem volnának többé életképesek. Ezért a függő ágazatok érdeke, hogy hatékony ideiglenes intézkedéseket vezessenek be.

⁽¹⁾ HL L 343., 2003.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

12.4. A halivadék és haltáp termelők érdeke

- (113) A közösségi termelők fő ellátóinak (úgy mint a halivadék és táp termelői) az érdeke, hogy erős és kiszámítható kereslet legyen termékük iránt olyan áron, ami ésszerű nyereséget hoz nekik. Mivel számos ilyen ellátó jelentős mértékű hitelt is nyújtott a közösségi termelőknek, ezért az is érdekükben áll, hogy a közösségi termelők ne szálljanak ki az üzletből és képesek legyenek kiegyenlíteni a tartozásaikat. Ha a közösségi termelők helyzete nem javul, sok halivadéktermelőt fognak veszélyeztetni a nehezen behajtható követelések, és ez csökkenti nyereségességüket és bizonyos esetben veszélyezteteti további tevékenységüket. Ugyanez vonatkozik a haltáp-termelőkre. Ezért a halivadék- és haltáp-termelők érdeke, hogy hatékony ideiglenes intézkedéseket vezessenek be.

12.5. A közösségi felhasználók, feldolgozók és importőrök érdeke

- (114) Az intézkedések bevezetése vagy be nem vezetése az importőrökre, feldolgozókra és felhasználókra gyakorolt hatásának értékelése érdekében a Bizottság kérdőíveket küldött ki a vizsgált termék a Közösség piacán tevékenykedő, ismert importőrei, feldolgozói és felhasználói számára. Az importőr/feldolgozó/felhasználó többnyire ugyanaz a vállalat és sokuk valójában a Közösségen kívüli, első-sorban norvég exportőr termelőkkel állnak kapcsolatban. Hat importőr/feldolgozó/felhasználótól és egy feldolgozói szövetségtől érkezett válasz. Ezenkívül több feldolgozói szövetség adta elő észrevételeit a Bizottság előtt.
- (115) Voltak, amelyek úgy érveltek, hogy nincs szükség intézkedések bevezetésére, mert csak egy rövid, időleges visszaesés volt a tenyésztett lazac árában a Norvégia elleni dömpingellenes intézkedések 2003 májusi visszavonását követő két-három hónapban és azóta az árak ismét rendes szintre álltak vissza. A feldolgozók hangsúlyozták, hogy az árak bármekkora növekedése növelné alapköltségeiket, csökkentené eladásaikat és nyereségességüket, továbbá munkahelyek megszűnését vagy akár telephely-áthelyezést is eredményezhetne, hangsúlyozva, hogy a halfeldolgozó ágazatban sokkal több embert foglalkoztatnak, mint a haltenyésztő ágazatban, és egyes esetekben a halfeldolgozó ágazat munkahelyeket biztosít az alacsony foglalkoztatású területeken.
- (116) Egyelőre még nem állnak rendelkezésre az Eurostattól teljesen megbízható áradatok 2004 első negyedéről. A rendelkezésre álló információ azonban azt jelzi, hogy 2003 harmadik negyedéve óta mind az importárak nőttek, 2,53 EUR/kg-ra 2004 első negyedévére, mind pedig a közösségi termelők árai emelkedtek némiképp. A közösségi termelők árai azonban jelentősen elmaradnak a kárt nem okozó árszinttől. Továbbá a legutóbbi információk szerint az árak ismét lefelé indultak.
- (117) A feldolgozók fő költségtenyezői a nyersanyag- és munkaerőköltség, és igaz, hogy a nyersanyagárak emelkedése megnöveli a feldolgozók költségeit. A feldolgozók által adott információk szerint azonban nyersanyagköltségük 2002-2003-ban 10 %-kal csökkent a 2000 és 2002 közti 18 %-os csökkenés utáni szintről. A nyersanyag 2003-ban 26 %-kal volt olcsóbb, mint 2000-ben. Ugyanakkor az általuk nyújtott információ szerint az értékesítési árak nagyjából ugyanakkorák maradtak 2003-ban, mint 2002-ben. Három feldolgozó adott tájékoztatást a lazacfeldolgozó tevékenységük nyereségességéről. Ez azt jelzi, hogy a nyereségesség a 2000-es 15 %-ról 2002-ben 31 %-ra, 2003-ban 33 %-ra nőtt. Bár ez nem feltétlenül reprezentatív a feldolgozó ágazat egészére vonatkozóan, a Bizottság mégsem hiszi, hogy ne volna jellemző. Egyes feldolgozók kétségbe vonták ezt a nyereségességi szintet, bár nem működtek együtt és nem adták meg a saját nyereségességükre vonatkozó adatokat. Ilyen körülmények között úgy tűnik, hogy a feldolgozó ipar képes jól, munkahelyvesztés és telephely-áthelyezés nélkül alkalmazkodni a nyersanyagárak enyhe emelkedéséhez. Bármely esetben világos, hogy a jelenlegi árszint közép- és hosszú távon nem tartható fenn.

- (118) A feldolgozók azt is hangsúlyozták, hogy a kereskedőknek és a fogyasztóknak a fő európai piacokon továbbra is szükségük van jó minőségű, alacsony árú termékekre. Külön aggodalmukat fejezték ki a vámkontingens bevezetése után egy esetleges azonnali, spekulatív felvásárlás miatt és kijelentették, hogy ha a vámkontingens kimerül, lehetséges, hogy leállítják a termelést. Végül azt állították, hogy ha szükség van egyáltalán intézkedésekre, akkor azoknak olyanoknak kell lenniük, hogy fenntartsák a megfelelő kínálatot és hozzájáruljanak az árstabilitáshoz a piacon azért, hogy a költségeik kiszámíthatóbbak legyenek. E tekintetben, míg egyesek bármiféle beavatkozást eleve elleneztek, mások azt jelezték, hogy ha már valamilyen intézkedések bevezetésére kerül sor, akkor a vámkontingens mellett állnak, néhány pedig az engedélyezési rendszert támogatná.
- (119) Meg kell jegyezni, hogy a javasolt ideiglenes intézkedések a 2001–2003 közötti, a Közösségre (beleértve az új tagállamokat is) történő átlagos behozatal plusz 5 % alapján megállapított vámkontingensből állnak, amely mennyiségen túl kiegészítő vámtételt kell kivetni. Ezért a feldolgozó ágazatnak Közösség-szerte továbbra is kiegészítő vámtételt mentesen kell hozzájutnia a megfelelő nyersanyag kínálathoz.
- (120) Ezért az importőrök/feldolgozók/felhasználók valószínű hátrányai, ha lesznek ilyenek egyáltalán, nem tekinthetők olyanoknak, amelyek meghaladják a közösségi termelőket érintő, a javasolt ideiglenes intézkedések következményeiből származó előnyöket, melyeket a Bizottság minimálisan szükségesnek tart ahhoz, hogy a közösségi termelők helyzetének további súlyos romlását megelőzze.

12.6. A közösségi fogyasztók érdeke

- (121) Mivel a vizsgált termék fogyasztási termék, a Bizottság különböző fogyasztói szervezeteket tájékoztatott a vizsgálat megkezdéséről. Nem érkezett válasz a fogyasztói szervezetektől. A halgazdaságból kikerülő egész hal ára és a feldolgozott lazactermékek kiskereskedelmi ára közti különbség nagysága miatt a Bizottság úgy véli, hogy nem valószínű, hogy az intézkedések valódi hatást gyakoroljanak a kiskereskedelmi árakra, ezért a fogyasztókra tett hatást minimálisnak tekinti.

13. A JELENLEGI ELJÁRÁS HATÁRIDEJÉNEK KITERJESZTÉSE

- (122) A 3285/94/EK rendelet 7. cikke és az 519/94/EK rendelet 6. cikke úgy rendelkezik, hogy ha a Bizottság úgy véli, hogy felügyeletre vagy védintézkedésekre van szükség, akkor a vizsgálat kezdeményezése után legkésőbb 9 hónappal meghozza a szükséges határozatokat, de kivételes körülmények között a határidő legfeljebb további két hónappal kiterjeszthető.

13.1. A kiterjesztés indokai

- (123) A Bizottság a következő indokok miatt kivételes körülmények állnak fenn, amelyek igazolják a határidő kiterjesztését a vizsgált termékhez kapcsolódó védvizsgálatok befejezése érdekében további két hónappal.
- (124) 2004. május 1-jén az Európai Közösség tíz új tagállammal bővült. Addig az időpontig a jelenlegi eljáráshoz kapcsolódó vizsgálat az EU-15-re korlátozódott. Nagy számú érdekelt fél működött együtt addig a napig a vizsgált termékkel kapcsolatos vizsgálat során, és várható, hogy az új tagállamok gazdasági szereplői is teljes mértékben részt kívánnak venni a végrehajtandó további vizsgálatokban. A kapott további információk ellenőrzése érdekében a Bizottság további kérdőíveket küld a közösségi termelők, haltáp és halivadék termelők, importőrök, feldolgozók és felhasználók részére az új tagállamokba, hogy megismerje különleges helyzetüket. Azért, hogy a gazdasági szereplőknek lehetőségük legyen a 3285/94/EK rendelet 6. cikke és az 519/94/EK rendelet 5. cikke alapján élvezett jogaik gyakorlására, ésszerű időt kell kapniuk arra, hogy válaszoljanak a kérdőívre. Továbbá a Bizottságnak ezek után szintén időre van szüksége, hogy az érdekelt felek létesítményeiben tett helyszíni szemlék útján ellenőrizze a kérdőívre válaszul szolgáltatott információkat, mielőtt bármilyen következtetésre jutna.

- (125) A Bizottság további vizsgálatait követően és a vizsgált termékhez kapcsolódó esetleges végleges végintézkedések elfogadását megelőzően az Európai Közösségnek ezenkívül értesítenie kell bizonyos kereskedelmi partnereit, amelyekkel kétoldalú megállapodásai vannak, és időben értesítenie kell WTO kereskedelmi partnereit is bármilyen javasolt intézkedésről.
- (126) Továbbá, ha az ideiglenes intézkedések (amelyeknek a vizsgálattal párhuzamosan kell futniuk) 2004 negyedik negyedében lejárnak, ez bizonytalansághoz vezethet a piacon annak a karácsonyt megelőző, legforgalmasabb időszakában.

13.2. A határidő kiterjesztése

- (127) A Bizottság ezért úgy véli, hogy a fent vázolt körülmények között kivételes körülmények állnak fenn és a tenyésztett lazaccal kapcsolatos védvizsgálat befejezésének határidejét ki kell terjeszteni 2004. december 6-ról 2005. február 6-ra,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Vámkontingens-rendszer és kiegészítő vámtétel

2004. augusztus 15. és 2005. február 6. közötti időszakra vámkontingens rendszer jön létre a tenyésztett (nem vadon élő) filézett vagy filézetlen, friss, hűtött vagy fagyasztott lazac a Közösségbe történő behozatalához, amelyet az ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 és ex 0304 20 13 KN-kódokhoz sorolnak be (a továbbiakban „tenyésztett lazac”). A vámkontingens nagyságát és az országok felsorolását, amelyre vonatkozik, az 1. melléklet tartalmazza. A kvótákat az egész hal egyenérték (EHÉ) alapján számították ki, a filézett és a filézetlen hal átváltási arányszáma 1:0,65 illetve 1:0,9.
- A vadon élő lazac nem tárgya a vámkvótának és az nem vonatkozik rá. Ennek a rendeletnek az alkalmazásában vadon élő lazacnak az minősül, amelyre vonatkozóan az érdekelt felek által benyújtandó összes szükséges dokumentum átadásával igazolták annak a tagállamnak az illetékes hatóságai előtt, ahol a szabad forgalomba hozatal érdekében tett vámárnyilatkozatot elfogadták, hogy azt a tengerben fogták az atlanti-óceáni vagy csendes-óceáni lazac, illetve folyóban fogták a dunai lazac esetében.
- A kiegészítő vámtétel szintjének a meghatározása céljából az ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00 KN-kódú tenyésztett lazac az I. melléklet 1. csoportjához tartozik, az ex 0304 10 13 és ex 0304 20 13 kódú pedig a 2. csoporthoz.
- A 2. cikkre figyelemmel a vámkontingens szintjét meghaladó tenyésztett lazac-behozatalra az I. mellékletben, a megfelelő csoportban megadott kiegészítő vámtételt kell alkalmazni.
- A 2658/87/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott szerződéses vámtétel vagy bármely preferenciális vámtétel továbbra is hatályban marad a tenyésztett lazac behozatalára vonatkozóan.
- Ha a körülmények megváltoznak, ezeket az intézkedéseket a Bizottság felülvizsgálhatja.

2. cikk

Fejlődő országok

A II. mellékletben felsorolt fejlődő országok valamelyikéből származó tenyésztett lazac behozatalára a vámkontingens nem terjed ki és az nem sorolódik ide.

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o. A legutóbb a 2344/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 346., 2003.12.31., 38. o.) módosított rendelet.

3. cikk

Általános rendelkezések

1. A tenyésztett lazac származását, amelyre ez a rendelet vonatkozik, a Közösségben hatályban levő rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni.
2. A (3) bekezdésre figyelemmel fejlődő országból származó tenyésztett lazac a Közösségben való bármely szabad forgalomba hozatala a következők feltétele:
 - a) a 2454/93/EGK rendelet 47. cikkében megadott feltételeknek megfelelő származási bizonyítvány bemutatása, melyet az adott ország illetékes országos hatósága állított ki; és
 - b) annak a feltételnek a teljesülése, hogy a terméket abból az országból közvetlenül a Közösségbe szállították a 4. cikk értelmében.
3. A tenyésztett lazac behozatala esetén a (2) bekezdés a) pontjában említett származási bizonyítványra nincs szükség a preferenciális vámtarifa rendelkezésekre jogosultságot meghatározó, releváns szabályoknak megfelelően kiállított vagy kiadott származási igazolás birtokában.
4. A származási igazolás csak akkor fogadható el, ha a tenyésztett lazac megfelel a Közösségben hatályban levő rendelkezések által megadott származás-meghatározási előírásoknak.

4. cikk

Közvetlen szállítás

1. A következők minősülnek harmadik országból a Közösség területére közvetlenül történő szállításnak:
 - a) harmadik ország területének érintése nélkül szállított termékek;
 - b) a származási hely szerinti országon kívül egy vagy több harmadik országon keresztül szállított termékek, ezekben az országokban való átrakással vagy ideiglenes raktározással vagy ezek nélkül, feltéve, hogy az áthaladást földrajzi okok indokolják vagy kizárólag a szállítási követelmények miatt történik, és feltéve, hogy a termékek:
 - a tranzit vagy raktározás helye szerinti ország vagy országok vámhatóságának felügyelete alatt maradtak,
 - ott nem kerültek kereskedelmi forgalomba és nem adták át ott azokat fogyasztásra, továbbá
 - a kirakást és berakást leszámítva semmilyen műveleten nem mentek keresztül.
2. Annak igazolását, hogy az (1) bekezdés b) pontjában említett feltételek teljesültek, a Közösség hatóságaihoz kell benyújtani. Az igazolást különösen a következő dokumentumok valamelyike formájában lehet rendelkezésre bocsátani:
 - a) a származási hely szerinti országban kiadott, a tranzitországon vagy -országokon keresztüli áthaladásra vonatkozó egységes fuvarokmány;
 - b) a tranzitország vagy -országok vámhatóságai által kiadott bizonyítvány, amely tartalmazza:
 - az áruk pontos leírását,
 - az áruk ki- és berakásának vagy ki- és berakodásának időpontjai, az igénybevett jármű azonosításával.

5. cikk

Folyamatban levő importszállítás a Közösségbe

1. Ez a rendelet nem vonatkozik a (2) bekezdés értelmében a Közösségbe irányuló szállítás folyamatában levő termékekre.
2. A termékek akkor számítanak a Közösségbe irányuló szállítás folyamatában levőnek, ha:
 - ennek a rendeletnek a hatálybalépése előtt elhagyták a származási országot, és
 - a származási ország berakodási helyétől a Közösségben levő kirakodási helyig ennek a rendeletnek a hatálybalépése előtt kiadott érvényes fuvarokmánnyal szállítják őket.
3. Az érintett felek a vámhatóságokat kielégítő igazolást bocsátanak rendelkezésre a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesüléséről.

Azonban a hatóságok tekinthetik úgy a termékeket, mint amelyek ennek a rendeletnek a hatálybalépése előtt elhagyták a származási országot, ha a következő okmányok valamelyikét a rendelkezésükre bocsátják:

- tengeri szállítás esetén a rakodás a fenti dátum előtti megtörténtét igazoló hajóraklevél,
- vasúti szállítás esetén a származási ország vasúti hatóságai által a fenti dátum előtt elfogadott fuvarlevél,
- közúti szállítás esetén a CMR-szerződés az áru szállításáról vagy bármely más, a származási ország által a fenti dátum előtt kiadott fuvarokmány,
- légi szállítás esetén a légi fuvarlevél, amely igazolja, hogy a légi szállítási vállalat a fenti dátum előtt vette át a terméket.

6. cikk

A tagállamok és a Bizottság szorosan együttműködik ennek a rendeletnek a végrehajtása érdekében.

7. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba és 2005. február 6-ig marad hatályos.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. augusztus 13-án.

a Bizottság részéről

Pascal LAMY

a Bizottság tagja

1. MELLÉKLET

KN-kód	TARIC-kódja	Csoport	Szár- mazás (az 1. és a 2. csoport esetén)	Vámkontin- gens tonnában (az 1. és a 2. csoport esetén) (EHÉ)	Tételszám – 1. csoport	Tételszám – 2. csoport	Kiegészítő vám EUR/tonna	
							1. csoport	2. csoport
ex 0302 12 00	0302 12 00 21	1	Norvé- gia	163 997	90.780	90.788	522	722
	0302 12 00 22	1	Feröer- szigetek	22 230	90.694	90.695		
	0302 12 00 23	1	Egyéb	20 108	90.077	90.078		
	0302 12 00 29	1						
	0302 12 00 39	1						
	0302 12 00 99	1						
ex 0303 11 00	0303 11 00 19	1						
	0303 11 00 99	1						
ex 0303 19 00	0303 19 00 19	1						
	0303 19 00 99	1						
ex 0303 22 00	0303 22 00 21	1						
	0303 22 00 22	1						
	0303 22 00 23	1						
	0303 22 00 29	1						
	0303 22 00 89	1						
ex 0304 10 13	0304 10 13 21	2						
	0304 10 13 29	2						
	0304 10 13 99	2						
ex 0304 20 13	0304 20 13 21	2						
	0304 20 13 29	2						
	0304 20 13 99	2						

II. MELLÉKLET

A fejlődő országok jegyzéke – az intézkedések hatálya alól kizárva, mivel a közösségi behozatal 3%-ánál kisebb kivittel rendelkeznek.

Egyesült Arab Emírségek, Afganisztán, Antigua és Barbuda, Angola, Argentína, Amerikai Szamoa, Anguilla, az Antarktisz, Barbados, Aruba, Banglades, Burkina Faso, Bahrein, Burundi, Benin, Brunei, Brazília, Bahama-szigetek, Bhután, Botswana, Belize, Bermuda, Bouvet-sziget, Brit Virgin-szigetek, Brit Indiai-óceáni Terület, Kongói Demokratikus Köztársaság, Közép-afrikai Köztársaság, Kongó, Elefántcsontpart, Chile, Kamerun, Kolumbia, Csád, Costa Rica, Kuba, Zöld-foki-szigetek, Kajmán-szigetek, Karácsony-sziget, Kókusz-szigetek (vagy Keeling-szigetek), Cook-szigetek, Dzsibuti, Dominika, Dominikai Köztársaság, Algéria, Ecuador, Egyiptom, Eritrea, Etiópia, Fidzsi-szigetek, Mikronéziai Szövetségi Államok, Falkland-szigetek, Francia Polinézia, Francia Déli Területek, Gabon, Grenada, Ghána, Gambia, Guinea, Egyenlítői-Guinea, Guatemala, Bissau-Guinea, Guyana, Gibraltár, Guam, Honduras, Hongkong, Haiti, Heard-sziget és McDonald-szigetek, Indonézia, India, Irak, Irán(i Iszlám Köztársaság), Jamaica, Jordánia, Kenya, Kambodzsa, Kiribati, Comore-szigetek, Saint Kitts és Nevis, Kuwait, Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság, Libanon, Saint Lucia, Sri Lanka, Libéria, Lesotho, Líbiai Arab Szocialista Népi Közösség, Marokkó, Madagaszkár, Marshall-szigetek, Mali, Mianmar, Mongólia, Mauritánia, Mauritius, Maldív-szigetek, Malawi, Mexikó, Malajzia, Mozambik, Makaó, Mayotte, Namíbia, Niger, Nigéria, Nicaragua, Nepál, Nauru, Holland Antillák, Új-Kaledónia és tartozékai, Niue-sziget, Norfolk-sziget, Északi-Mariana-szigetek, Omán, Panama, Peru, Pápua Új-Guinea, Kínai Népköztársaság, Fülöp-szigetek, Pakisztán, Palau, Paraguay, Pitcairn-szigetek, Katar, Ruanda, Szamoa, Szaúd-Arábia, Salamon-szigetek, Seychelles-szigetek, Szudán, Sierra Leone, Szenegál, Szomália, Suriname, São Tomé és Príncipe, Salvador, Szíriai Arab Köztársaság, Szváziföld, Dél-Georgia és Déli-Sandwich-szigetek, Szent Ilona és tartozékai, Saint Pierre és Miquelon, Togo, Tunézia, Tonga, Kelet-Timor, Trinidad és Tobago, Tuvalu, Tanzánia(i Egyesült Köztársaság), Kínai Taipei, Tokelau-szigetek, Turks és Caicos-szigetek, Az Amerikai Egyesült Államok Külső Szigetei, Uganda, Uruguay, Saint Vincent és a Grenadine-szigetek, Venezuela, Vietnam, Vanuatu, Amerikai Virgin-szigetek, Wallis és Futuna, Jemen, Dél-Afrika, Zambia és Zimbabwe.
